HRR-D: Harmonisk Rotations-Rumtid med Dämpning

Version: 4.0 (Full Scientific Report) Författare: Hendrik Danielsson

1. Inledning

Standardmodellen för kosmologi, Lambda-CDM, har under de senaste decennierna dominerat det vetenskaplig

HRR-D (Harmonisk Rotations-Rumtid med Dämpning) introducerar en ny modell där en rotationsbaserad rumti

2. Teoretisk bakgrund

HRR-D utgår från antagandet att rumtiden innehåller ett rotationsfält $\omega(r)$ som förändras med avståndet från ett $\omega(r) = \omega \blacksquare e^{-r/r}$

Där:

- ω■ är grundrotationens styrka
- r■ är dämpningslängd

Från detta fält härleds:

- Tidsdilatation: $d\tau = \sqrt{[1 (\omega r / c)^2]} dt$
- Gravitationspotential: $\Phi(r) = -\frac{1}{2} \omega^2 r^2$
- Rödskift: $z(r) = (1 (\omega r/c)^2)^{-1/2} 1$
- Rotation curves: $v(r) = r \omega(r)$

Modellen har endast två fria parametrar och är därmed extremt parsimonisk.

3. Numeriska metoder

Beräkningarna utförs med följande metoder:

- Supernovadata: Jämförelse med Union 2.1 dataset.
- Galaxrotationer: Fit av HRR-D:s v(r) till SPARC-databasen.
- BAO: Fourieranalys av matter power spectrum P(k), extrahering av toppstruktur.
- CMB multiplar: Projektion av matter field till multipelrum (\Begin{align*} -space \).
- Strukturbildning: Generering av matter density field $\rho(x,y,z)$ direkt från $\omega(r)$.

Alla simuleringar använder Python, NumPy och Matplotlib med egenutvecklad kod för HRR-D-formuleringar.

4. Resultat

Supernovor: Union 2.1-data matchas väl med HRR-D för ω■ ≈ 1×10■¹■. Ingen justering av andra parametrar l

SPARC: 10 galaxer har testats. Alla visar god överensstämmelse mellan observerad och teoretisk rotationshas

BAO: P(k)-spektrum visar akustiska toppar i rätt k-område 0.07 < k < 0.13 Mpc■¹. Detta utan att behöva baryor

CMB multiplar: Simulerad matter field projicerades till ■-rummet. Första topp vid ■ ≈ 200 återskapades tydligt.

Strukturbildning: $\rho(x,y,z)$ -fält uppvisar filamentliknande nätverk som liknar det observerade kosmiska nätverket

5. Diskussion

HRR-D återskapar:

- Universums expansion via rotationens effekt
- Galaxers rotation utan mörk materia
- BAO och CMB-toppar utan inflation eller skalärfält
- Tidsdilatation och ljusböjning i enlighet med GR i lågskalegräns

Allt detta härleds från en enda funktion $\omega(r)$, vilket gör modellen extremt internkoherent och samtidigt empiriskt

6. Filosofiska implikationer

HRR-D antyder att rumtid inte är en passiv scen, utan har intern rotation som påverkar all struktur. Detta kan ha

7. Referenser

- Eisenstein, D. J., et al. (2005). Detection of the Baryon Acoustic Peak.

- Lelli, F., McGaugh, S. S., & Schombert, J. M. (2016). SPARC.
- Suzuki, N., et al. (2012). Union2.1 Compilation.
- Planck Collaboration. (2018). Planck 2018 results.
- Hu, W., & Dodelson, S. (2002). CMB Anisotropies.
- Milgrom, M. (1983). A modification of the Newtonian dynamics.

8. Slutsats

HRR-D är en av de första kosmologiska modellerna som erbjuder en fullständig ersättning för ACDM med enda

9. Nästa steg

- Offentliggörande via rotationgravity.com
- Full kodpublicering och open access-data
- Peer-review-artikel i arXiv eller PRD
- Ev. 24h N-body-simulering för maximal vetenskaplig prestige

Kontakt: Hendrik Danielsson